

## DUVAR PALTOSU

### I. Yol Ayini

-usulen soruldu. nasılsın?  
baş ağrısı, insan dolgusu, sefiller matinesi-

istiflediğim şeyler bir araya gelince yol oldu.  
kendi hâline bırakırsan sana geliyor.  
çok yürürsem, kırmızı bir bisiklet ağrıyor cebimde  
bu kanal topuklarından ayıracak bizi  
emzirmesen de kal.  
bugün aceleyle kuş olmak  
zarf tutmak ve ali kara bir şey yazmakla meşgul.  
iç, çaydan şehir yapmış adam  
kokla, çiçekler ölürken de güzel pencere.

bir ağaç kesildi, dokunduğum olmuştu.  
damarlarına yürüyerek lahiti kahverengi bir kabuk, ben yol  
sokak yağdı, nereye gitti o kadar uçurtma, sen yol  
kuşlar üşür, şehir sevinir, sen kal  
gölgemi bulursam ben  
gitmekle ilgileneceğim.

## II. Duvar Ötelemesi

duvar hangi renktir?

içi geçiyor korkunun.

kaç kilo verdim? annem de bilmiyor.

-susun-

koridorları tımarhane ile ortak kullanıyorum.

cübbem diz kapaklarımı geçiyor arada,

yine de örttüğünü söyleyemem

seni biriktiriyorum, saklayamam.

bu sonuncu huzur, yürüyerek bitirmiş olabilirim -yaşamak-

çok genç kalmış olabilirim.

sözcüklerimi kaybettim.

nihayetinde, sancının iyi adam doğurduğunu kim görmüş.

neler unuttuğumu gazeteler yazıyor sanıyorum.

bir kedi beni ilk kez ağlar gördü, kıyamet kopacak.

hastalandım. iki deniz döküldü, kitap ayrıldı

orta yerinden insan. ben aynaysam o anlar.

bir adam asılmaya başlıyor ve

ben acele etmiyorum

nasıl olsa gecikmeyecek başkası.

burası, bildiğin yedi köşeli duvar.

renginin ne önemi var.